

7. Іщенко А. В., Красюк І. П., Матвієнко В. В. Проблеми криміналістичного забезпечення розслідування злочинів: монографія. Київ : НАВСУ; ДНДЕКЦ МВС України, 2002. 211 с.

8. Карнаухов О. В., Варава В. В. Криміналістичне забезпечення розслідування кримінальних правопорушень. Митна справа. 2013. № 1 (85), ч. 2, кн. 1. С. 110 – 115.

Малюк Василь Васильович,
кандидат юридичних наук

ВИКОРИСТАННЯ СПЕЦСЛУЖБАМИ РФ ОРГАНІЗОВАНИХ ЗЛОЧИННИХ УГРУПОВАНЬ ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ ЗА КОРДОНОМ В УМОВАХ ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ

У сучасних умовах політичне керівництво рф використовує організовану злочинність з метою вирішення своїх інтересів, у тому числі й геополітичних. Рф використовує свої ОЗУ як фактор проникнення у політичну та економічну системи будь-якої держави світу з використанням цілого арсеналу наявних сил та засобів. Сучасною загрозою національній безпеці України можна вважати той факт, що українські ОЗУ мають та використовують їхні «прямі зв'язки» зі злочинцями з рф, особливо «зłodіями в законі». Вітчизняні злочинні угруповання і «зłodії в законі» мають прямі зв'язки з російськими злочинними угрупованнями і «зłodіями в законі», а ті, в свою чергу, повністю «підім'яті» спеціальними службами рф. Надходить інформація стосовно використання організованих злочинних угруповань – «виходців» з рф, які діють на території країн Європи з метою ухилення від санкцій, для відмивання коштів, які використовуються з метою забезпечення проведення спецоперацій рф на території інших країн (замовні вбивства в Туреччині, збір розвіданих у Фінляндії, накопичення грошей у так звані «чорні каси» для виконання політичних завдань у країнах Балтії та в інших місцях тощо).

Очевидно, що організовану злочинність використовують як допоміжну силу держави. А якщо взяти до уваги, що російська організована злочинність є однією з найбільш підприємливих, а також глобальних у порівнянні з іншими злочинними організаціями у світі, то відповідно її членів спецслужби можуть використати і для проведення різного роду силових, психологічних акцій. Наприклад, розсилка частин тіл тварин за адресами посольств у ряді країн Європи скоріш нагадує дії мафіозних угруповань по залякуванню конкурентів, ніж діяльність спецслужб, але враховуючи політичну ситуацію – зрозуміло що кінцевим бенефіціаром є спецслужби рф, які використовують злочинні угруповання, що не мають обмежень у своїх

діях (порівняно зі працівниками спецслужб, які замасковані під співробітників дипломатичних представництв, які знаходяться під постійним контролем спецслужб країни перебування і можуть будь-коли вислані з країни без пояснень причин.

Упродовж всього періоду існування незалежної України проблема комплексної протидії організованій злочинності як негативному соціальному явищу, яке становить реальну загрозу безпеці громадян, суспільства та держави, залишається актуальною. Якщо раніш геостратегічною метою Кремля була поступова повзуча окупація України, то з початком збройної агресії кінцева мета не змінилася, але суттєво змінилися інструменти її досягнення. Зрозуміло, що корумпування окремих політиків, або політичних сил з метою відкритого лобіювання інтересів рф на разі неможливе, оскільки вітчизняні спецслужби поступово знаходять важелі для усунення таких осіб з політичної арени. Натомість рф, як основний агресор сучасного світу, зробив ставку на проведення силових і гібридних сценаріїв які мають тенденції розповсюдження не тільки на територію України (де в умовах воєнного стану замасковані емісари спецслужб рф усуваються різним способами), а також за межами свого прикордоння – у європейському та глобальному масштабах. На цьому фоні високий рівень стійкості та законспірованості, орієнтованість організаторів злочинної діяльності на максимальне розгалуження корупційних та міжнародних зв'язків очолюваних ними організованих груп та злочинних організацій виступають факторами, що обумовлюють укріплення позицій організованої злочинності, за умови фінансування їх спецслужбами рф.

Законодавчим механізмом для цього має стати «видавлювання цих людей законними методами з території України», включаючи спрощений порядок екстрадиції та видворення, а також забезпечення інформування про таких осіб спецслужб європейських країн та США.

Список використаних джерел

1. Кримінальний процесуальний кодекс України : затв. Законом України від 13 квіт. 2012 р. № 4651-VI. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-1775>